

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117225082
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Bukový
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117225082.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. U. H., A..XX.XX.XXXX, O. A. XXXX/XXA, XXX XX W.-H., proti povinnému: G. S. H., Q. Č. XXX, XXX XX F., o vymoženie výživného s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Crkoňom, Exekútorský úrad Trenčín, Jesenského 7371/2, 911 01 Trenčín; o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd povinnému u k l a d á povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekútora vo výške 546,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp.zn. 14Ek/57/2017 zo dňa 17.10.2018, ktoré vydal sudca, zrušil II. výrok Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ek/57/2017 zo dňa 15.03.2018, ktorým súd oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekútora vo výške 36,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súdny exekútor v sťažnosti proti II. výrok Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ek/57/2017 zo dňa 15.03.2018 uviedol, že vyšší súdny úradník použité právne normy nesprávne aplikoval a interpretoval, keď sa riadil iba ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho nepriznal súdnemu exekútorovi nárok na odmenu za výkon exekučnej činnosti. Hoci z doslovného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že exekútorovi pri zastavení exekúcie patrí náhrada výdavkov a trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Súdny exekútor konštatoval, že v posudzovanom prípade však povinný uhradil priamo na účet oprávneného, a to až pod tlakom vedenia exekúcie a so zámerom vyhnúť sa plateniu trov exekútora. S rovnakým cieľom podal aj prvý návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom súd nerozhodol a zmaril tak súdnemu exekútorovi možnosť vydať exekučný príkaz a blokované finančné prostriedky stiahnuť z účtu povinného na uspokojenie svojich trov. Ustálená rozhodovacia prax exekučných súdov za účinnosti právnej úpravy exekučného konania účinnej do 31.03.2017 dospela k jednoznačným záverom, že každá úhrada povinného vykonaná v exekučnom konaní pod tlakom vedenia exekúcie sa považuje za vymoženie pohľadávky, z ktorého vzniká exekútorovi nárok na odmenu. Podľa jeho názoru nie je dôvod sa od týchto záverov odchýliť ani pri aplikácii novej právnej úpravy a vyššie citované ustanovenia je potrebné interpretovať v ich vzájomnej súvislosti. Domnieva sa preto, že súd mu mal priznať aj nárok na odmenu v celkovej výške 395,- eur (10 % zo základu 3.950,- eur, t. j. úhrada 3.600,- eur zo dňa 27.09.2017 a úhrada 350,- eur zo dňa 04.10.2017).

3. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s výškou priznaných paušálnych výdavkov. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení nesprávne aplikoval ust. § 22 ods. 2 vyhlášky, nakoľko dôvod na ukončenie exekúcie nastal až dňa 19.12.2017 (t. j. po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok), kedy bol exekučný titul právoplatne zrušený. Potvrdil, že si vo svojom vyjadrení z 31.10.2017 uplatnil paušálnu náhradu výdavkov iba v tejto výške. V tom čase však nebol exekučný titul zrušený a vyjadrenie sa vzťahovalo k prvému návrhu povinného

na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný z dôvodu úhrady vykonanej do uplynutia tejto lehoty. Z vyššie uvedeného dôvodu ho mal súd vyzvať na opätovné vyčíslenie trov exekútora vo svetle nových skutočností, o ktorých ako exekútor poverený vykonaním exekúcie nemal vedomosť, príp. mu mal súd v zmysle ust. § 22 ods. 1 vyhlášky priznať náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur. Nakoniec napadnutému uzneseniu vytyka, že z odôvodnenia nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu zaviazal súd k úhrade trov exekútora oprávneného. Z ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku jasne vyplýva, že oprávnený platí trovy exekútora iba v prípade, že k zastaveniu exekúcie dôjde z dôvodu, ktorý je možné oprávnenému pričítať. V čom však zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie spočíva z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nevyplýva. Napadnuté uznesenie preto považuje za arbitrárne, myšlienkovo nekonzistentné a nespĺňajúce požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Preto na základe vyššie uvedeného žiadal Okresný súd Banská Bystrica, aby napadnuté uznesenie vo výroku II. zrušil, prípadne zmenil tak, že zaviazá povinného uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekútora vo výške 546,- eur, ktoré pozostávajú z odmeny za výkon exekučnej činnosti vo výške 395,- eur, paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur a 20 % DPH vo výške 91,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Sudca, v odôvodnení uznesenia uviedol, že pre rozhodovanie o náhrade trov exekúcie platí princíp riadneho presvedčivého a zákonného odvodnenia tak ako to vyplýva z § 220 ods. 2 CSP. V danej veci z príslušného odôvodnenia náhrady trov exekúcie nie je možné sa dozvedieť, z akého dôvodu bol oprávnený zaviazaný na náhradu trov konania a prečo súdnemu exekútorovi patrí výška trov uvedená v druhom výroku napadnutého uznesenia. Vyšší súdny úradník dôvody opomenul uviesť. Právne závery v právnom posúdení musia byť priamo a riadne vysvetlené zrozumiteľným spôsobom a to nie len odkazom na príslušnú právnu úpravu. Pokiaľ tomu tak nie je, súd zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, kde jednak orgán rozhodujúci o opravnom prostriedku ho nemôže preskúmať, nakoľko sa ani objektívne nedá zistiť, čím sa orgán vydávajúcí napadnuté uznesenie riadi a jednak súd týmto procesným postupom znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (strana nevie podať relevantný procesný úkon) a tým dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, t. j. porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatkov dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia, čo exekučný súd v danom prípade učinil. Vyšší súdny úradník pri opätovnom rozhodovaní o náhrade trov exekúcie sa zrozumiteľne a argumentačne vysporiada s otázkou subjektu povinného na náhradu trov exekúcie, ako aj s tým, aká je správna výška trov exekúcie tak, aby tieto závery korešpondovali s výrokom nového rozhodnutia.

5. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

7. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

8. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

9. Podľa § 199 b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

10. Podľa § 199c ods.1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému

pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa §-u 198 ods. 2

11. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

12. Podľa § 6 Vyhlášky 68/2017 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov a exekučnej činnosti, ďalej len („Vyhláška“), základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

13. Podľa § 7 ods. 1 vyššej uvedenej Vyhlášky, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie.

14. Podľa § 7 ods. 2 vyššej uvedenej Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie.

15. Podľa § 22 ods. 1 vyššej uvedenej Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

16. Podľa § 22 ods. 2 vyššej uvedenej Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

17. Súd uvádza, že pri exekúcii na vymoženie peňažných plnení sa uplatňuje percentuálne určenie odmeny exekútora. Odmena predstavuje 20% z jej základu. Základom pre určenie odmeny je vymožená suma, pod ktorou je potrebné rozumieť sumu, ktorú zaplatil sám povinný po začatí exekúcie., t.j. po doručení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 4.8.2017 a doručil ho do dátovej schránky súdneho exekútorovi dňa 4.8.2017 prostredníctvom elektronickej pošty. Súd má preukázané, že povinný v predmetnej exekučnej veci uhradil 27.09.2018 na účet oprávneného sumu 3600 EUR a 350 Eur uhradil dňa 4.10.2017. Súdny exekútor ešte vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie povinného uviedol, že k týmto úhradám povinný pristúpil až po tom, ako sa prostredníctvom banky dozvedel, že je proti nemu vedená exekúcia a po tom, ako telefonicky kontaktoval exekútorský úrad a upovedomenie o začatí exekúcie si povinný na pošte prevzal až po vykonaní úhrady so zámerom vyhnúť sa plateniu trov exekútora. Súd oznamuje, že všetky úhrady vykonané povinným po začatí exekúcie sa považujú za úhrady vykonané pod procesným tlakom súdneho exekútora. Pretože v predmetnej veci povinný vykonal úhradu až po začatí exekúcie má súdny exekútor nárok na odmenu z vymoženého plnenia a nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Odmenu za výkon exekučnej činnosti vo výške 395 EUR súd priznáva súdnemu exekútorovi v zmysle § 7 ods.2 Vyhlášky 68/2017 Z.z., tak že mu patrí 10% zo základu na jej určenie. Základ na určenie je suma 3950Eur, ktorú uhradil povinný dvoma úhradami na účet oprávneného zo dňa 27.09.2018 vo výške 3600 a zo dňa 4.10.2017 vo výške 350 EUR. Náhradu paušálnych výdavkov priznáva súd súdnemu exekútorovi v zmysle ustanovenia §22ods.1 vyhlášky 68/2017 Z.z., t.j. po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý ma podľa zákona odkladný účinok, nakoľko dôvod zastavenia exekúcie nastal až 19.12.2017, keď nadobudlo Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne účinky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

18. Keďže súd exekúciu vo výroku I. uznesenia sp.zn.14Ek/57/2017 zastavil, rozhodol o trovách súdneho exekútora tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a na základe vyššie uvedených skutočností zaviazal povinného na úhradu trov súdneho exekútora v celkovej výške 546,00EUR, ktoré pozostávajú z odmeny za výkon exekučnej činnosti vo výške 395 EUR(10% zo základu 3950, za úhrady vykonané povinným na účet oprávneného vo výške 3600 EUR zo dňa 27.09.2017 a 350 EUR zo dňa 04.10.2017), náhrady paušálnych výdavkov vo výške 60 EUR a 20% DPH zo 455 EUR vo výške 91 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.